

עריכת ברית מילה
לתינוקות ומבוגרים
בחדרי ניתוח
בארץ ובעולם

עלוך ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת וישב

חנוכה

תשפ"ד

מפעולות הארגון

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

מהספר פניני הברית

אלה תולדות יעקב יוסף. (לו ב) אמר רבי שמואל בר נחמן, אלה תולדות יעקב יוסף. לא היה צריך קרא למימר כן, אלא אלה תולדות יעקב ראובן, אלא מה תלמוד לומר יוסף, אלא שכל מה שאירע לזה אירע לזה, מה זה נולד מהול אף זה נולד מהול: (מדרש רבה פד)

והוסיף העוללות אפרים, ונראה שלכך נאמר, כי בן זקונים הוא לו. בר חכים וכו', כי המילה סיבה להבנת החכמה:

ובגפן שלשה שריגים. (מ י) שיש בישראל שלשה סימנים טהרה של יהדות, האחד למעלה בראש הוא התפילין שנקרא אות והשני הם הפיארות למטה מתפילין שהם אות של יהדות והשלישי המילה בברית קודש, וזהו ובגפן אלו ישראל שלשה שריגים. הנזכרים והראשון והיא כפורחת. שאין אות התפילין קבוע בגוף אלא כפורח ביום מניחים ובלילה אין מניחים בחול מניחין ובשבת אין מניחין, והשני אות של הפיארות עלתה נצה. כי הוא קבוע בגוף אך אינו עושה פירות והשלישי של אות המילה הוא קבוע ועושה פירות הבשילו אשכולותיה ענבים: (מלאך הברית)

וגם פה לא עשיתי מאומה. (מ טו) יש לפרש שרימז שלא עשה שום מום ופגם חס ושלוש בבחינת צדיק, כי פה גימטריא מילה, ובזה לא עשיתי מאומה היינו שום מום ופגם חס ושלוש, ואל"ף המיותרת הוא לרמז שאלופו של עולם הוא היודע ועד בדבר ששקר דיברה אדונתו שהיא אשת פוטיפר והבן: (דגל מחנה אפרים)

יום הולדת את פרעה. (מ כ) אזכיר מה שמצאתי בכתבי מו"ח הגה"צ ז"ל בשם החת"ס ז"ל דאין לישראל לחוג יום מולדתו כי אם את יום שנכנס בבריתו של אברהם אבינו עליו השלום עכ"ל: (שו"ת אפרקסתא דעניא סי' קכג)

הפסוקים בפרשה שלא פותחים באות ו

בפרשת השבוע כתב הרוקח (מרבותינו הראשונים) כל הפרשה מתחיל ב(אות) וי חוץ משמונה פסוקים כנגד המילה שניתנה לשמונה ימים, כי כל הפרשה כולה של ויום, ווי היה במכירת יוסף, ווי היה במיתת אשת יהודה ובניו, ווי באשת פוטיפר, ווי בבית הסוהר, ווי לסריסי פרעה, חוץ מאותן שמונה פסוקים שאמרנו למעלה שזכתה אסנת בת פוטיפרע לגאלם, עכ"ל. והפירוש: שמונת הפסוקים שלא מתחילים ב: וי הוא כדי לרמז על הברית מילה שניתנה ליום השמיני, והם בשמחה, על פי הנ"ל ניתן להבין ולראות בפירוש כמה וכמה יהודים עולי חבר העמים שנימולו בגיל מבוגר ואמרו שאחרי שהסירו את הערלה נפתח להם שערי השפע וממש ראו ישועה בכל הענינים, וזה מתקשר לסיפור על כפרי שהיה בעלים של טחנת קמח שלא הכניסה לו רווחים ואדרבה היה מוציא עליה הרבה הוצאות ובא להרה"ק ר' שלום מבעלזא זי"ע, ור' שלום מקאמינקא זי"ע כתב לו בקוויטל: "יש מילה ולא מל ולא פרע פרע ולא מצץ דמיה" הרה"ק מבעלזא זי"ע ראה את הנכתב בקוויטל הבין ברוח קדשו שהיהודי לא נימול כהלכה וכשתיקנו הענין החל לראות ברכה בעסקיו, ובוודאי כל אלו המסייעים לדבר מצוה יש להם חלק בכל השתלשלות הענינים לטובה ובשמחה.

בברכה
המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

וישראל אהב את יוסף. (לו ג) אהב את יוסף. שלימדו תורה, נולד מהול, במילה שניתנה לשמונה כמנין אהב, וזוכין בה לעולם הבא: (רבינו אפרים על התורה)

השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי וכו'. (לו ט) להודיע כי הכל תלוי באות ברית קודש כדכתיב אם לא בריתי יומם ולילה וכו'. ורמז יומם ולילה הוא בחינת תורה שבכתב ושבעל פה כמו שמובא במדרש יום ליום יביע אומר תורה שבכתב, ולילה ללילה תורה שבעל פה, וזה רמז שני המאורות, הגדול לממשלת היום תורה שבכתב, והקטן לממשלת הלילה תורה שבעל פה, ולכן ניתוסף הכוכבים, לממני בך צדיקים כי תורה שבעל פה תלוי בפיהן של בני ישראל, ויש רשימו מתורה שבכתב ושבעל פה בכל איש ישראל, ובכח שמירת אות ברית קודש מאירין אלה המאורות, כמו שכתוב ויתן אותם אלקים ברקיע השמים. כדאיתא בזוה"ק. וכמו שהוא בכלל כן בפרט איש ישראל, והם בחינת עץ החיים ועץ הדעת, לכן כתיב יחיה דעת, ונקרא לילה שבתורה שבכתב הדבר מפורש, ושבעל פה תליא בדעת האדם, רק הלומדים לשמה זוכין למצוא דבר אמת בפיהם, ומול ב' מאורות אלו יש ב' ערלות חיתוך ופריעה, ובכח מצות המילה שמפורש בתורה ופריעה הוא בקבלה בחינת תורה שבעל פה בכח מצוה זו זוכין לאור תורה שבכתב ושבעל פה וזהו בריתי יומם ולילה: (שפת אמת)

והבור רק אין בו מים. (לו כד) ופירש רש"י, והבור רק אין בו מים. ממשמע שנאמר והבור רק איני יודע שאין בו מים, מה תלמוד לומר אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו (ב"ר שבת כב), מאן דנטיר אות שבת או אות ברית מלחל ליה, ביה אתקרי צדיק ואשתזיב מינה, ולא עוד אלא דסליק למלכות דאיהי שבת ודאי, ויוסף בגין דנטיר ברית אשתזיב מן גובא ומן נחשים ועקרבים דיליה ולא עוד אלא דזכה למלכות, וישראל דנטירין שבת ואות ברית מילה איתמר בהון כל ישראל בני מלכים ואלמלא נטרין ישראל שבת אחד כהלכתא מיד נגאלין: (זוהר נו:)

וגמליהם נושאים נכאת וצרי ולוט הולכים להוריד מצרים. (לו כה) ולוט הולכים להוריד מצרים. ראשי תיבות מוהל, עפירש"י צרי הוא נטף הנמנה עם סממני הקטורת וצ"ב דע"כ לאו ממש אותו צרי כמו שביארתי בפירש"י בפרשת כי תשא, דהא התם קרי ליה נטף והכא צרי המורכב עם שאר סממנים שלא היו בקטורת, רק בא לרמז על מה שהביא רמ"א ז"ל בענין סנדקאות (בשולחן ערוך יו"ד רס"ה) דמצות מילה נמשל לקטורת כאמרם ז"ל מגזירה שוה דגבעת הלבונה. וכתיב גבעת ערלות. וידוע כי יוסף בחינת מילה על כן נרמז כאן וגם על ידי זה נשתרבב בחינת מילה גם למצרים כידוע שמל אותם יוסף: (יגל יעקב)

רע בעיני ה'. (לח ז) וידוע דשם רע בעיני ה' יתברך הוא בפגם הברית, כמו שנאמר בער (בראשית לח) רע בעיני ה'. ובדוד המלך ע"ה באותה מעשה (תהלים נא) והרע בעיניך עשיתי. וזהו שורש הרע שבבריאה שהוא בריאת הערלה החופפת על הברית קודש שאינה נקראת אלא על שם הגוים כמו שאמרו כל הגוים ערלים כדתנן בנדרים (לא). דזהו שורש הרע דגוים שהוא בבריאה, ועל זה ניתנה מצות מילה לישראל שהם יכולים להסיר אותו הרע שבתולדה כי אצלם אינו בשורש רק כקוצים הסובבים לשושנה והוצי לאסא: (ישראל קדושים י)

ותאמר הכר נא למי החותמת והפתילים והמטה האלה, ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני. (לח כה-כו) הכר נא. כאילו אומרת להקדוש ברוך הוא הכר נא את ישראל, למי החותמת זה חותם המילה שנחתמה בבשרם, למי החותמת מילה כלומר מילה חותמת, הכר נא בגימטריא עור, שנימול עור בשרם והפתילים הן הציצית כי בציצית ובמילה ניכרים ישראל, ד"א הכר נא הן אותיות כאהרן שנחשב ככהן, והמשיח זה המטה דכתיב (תהלים קי) מטה עוזך ישלח ה' מציון. וישראל הם ניכרים ומצוינים בין האומות דכתיב (ישעיה סא) כל רואיהם יכירום כי הם זרע ברך ה'. כל רואיהם ס"ת מל, ניכרים במילה והה"ד ויכר יהודה ויאמר יהודה צדקה ממני. צדקה וזכות יהיה לישראל המילה והציצית, וגבי ציצית כתיב (במדבר טו) ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם. סופי תיבות למפרע מילתם, ניכרים הן, וזה חותמך ופתילך ומטך אשר בידך. והן החתימות וציונים וסימן: (תוספות השלם)

והנה על ענין הערבות זאת של השכינה עם בני ישראל, הוא שמרמז במעשה תמר הרמוז על השכינה, כמבואר בזוה"ק שאמרה מה תתן לי ותאמר אם תתן לי ערבון עד שלחך. ערבון היא הערבות, ומה היה הערבון חותמך ופתילך. חותמך. היא בחינת חותם אות ברית קודש, ופתילך. הוא אות תפילין, ומטך. הוא להטות לבב בני ישראל להשם יתברך, וזהו, לאיש אשר אלה לו. הנה תדבק השכינה וזה אשר בידך הוא בכחך כלומר הצדיק הדור אשר בכוחו לקדש ולטהר נשמות בני ישראל להטותם להשם יתברך, בבחינת התדבק כצמיד פתיל לאיש כזה הנה השכינה היא המצפה כל הימים: (תפארת שלמה פרשת מקץ)

ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדוניו המצרי. (לט ב) בפסוק וינס ויצא החוצה. וכתיב התם ויוצא אותו החוצה. דרשו חז"ל למעלה מכיפת הרקיע, כן יוסף יצא מכל דרך הטבעי, ובאברהם אבינו עליו השלום כתוב ויוצא אותו, שעדיין לא היה נימול, והקדוש ברוך הוא הבטיחו כה יהיה זרעך שיהיה להם כח בעצמם לצאת מן הטבע, והאמין בה' ויחשבה לו צדקה. כי לא היה משיג איך יוכל בשר ודם מעצמו לצאת מן הטבע, אבל הקדוש ברוך הוא חתם לו ולזרעו אות ברית קודש אשר בכח הזה יכולין לצאת מן הטבע, כמו שכתוב מי יעלה לנו השמימה. השמימה הוא למעלה מכיפת הרקיע, והנה לאברהם וליוסף ניתוסף להם ה', שמדת אברהם נגמר על ידי יוסף ושניהם ענין אחד ובזכותו של אברהם אבינו עליו השלום נברא העולם כמו שכתוב בהבראם. באברהם, והוא אות ה' שבה נברא העולם, וביוסף ה' שבה מתקים העולם, וכן אמרו חז"ל

שנקראו בני ישראל בני יוסף הואיל והוא מכלכלן, פירוש שקיום העולם על ידי יוסף, כמו שכתוב צדיק יסוד עולם. וכמו כן בכל איש ישראל שנקרא עולם קטן בפני עצמו, בכח הברית מתקיים ויכול לדבוק בחיים, והנה יוסף היה הכנה לדורות כמו שמובא, יוסף ירד למצרים וגידר עצמו מן הערוה בזכותו כל אנשים נגדרו במצרים מן הערוה, ולא דוקא מצרים רק בכל גלות מסייע כחו של יוסף הצדיק, וכתוב ויהי ה' את יוסף. את לרבות כל מי שיש בו הארה מיוסף הצדיק והם בני ישראל דכתיב ועמך כולם צדיקים. לכן ה' עמהם בגלות כדכתיב ויהי ה' את יוסף. ויהי בבית אדוניו המצרי: (שפת אמת)

ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו. (לט יא) רמז, יבוא הביתה לעשות מלאכתו. ר"ת מילה: (חתם סופר דרשות לחנוכה)

חד אמר לעשות מלאכתו, חד אמר לעשות צרכיו נכנס אלא שנראה לו דמות דיוקנו של אביו, כולי רמז שמצות המילה שנזכר בה היא הצילתו מן החטא, כי במילה לבדו היה דיוקנו ודיוקן אביו שוין כי שניהם נולדו מהולים... זה שאמר הכתוב, כי בן זקונים. שהיה זיו איקונין שלו דומה לו, לכך נאמר, ולא שמע אליה וגומר. להיות עמה בגיהנם, כי הבעל ארמית משכה ערלתיה ואברהם מניחו לילך לגיהנם, וק"ל: (עוללות אפרים)

חנוכה

על הניסים ועל הפורקן וכו' שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. שיתעורר גם עתה החסדים שהיו בימים ההם גם בזמן הזה, וזה הרמז בפסוק, מה הערבון אשר אתן לך. פירוש, שיהיה לנו גם עתה בזמן הגלות כח להיות לנו קיום בכבוד הגלות, ותאמר חותמך ופתילך ומטך אשר בידך. חותמך. רמז על בחינת צדיק יסוד עולם השומר חותם הברית קודש, ופתילך. הם מצות ציצית ותפילין ותפלה, ומטך. פירוש (ראש השנה יז). מטה כלפי חסד, באלה הענינים יש לנו קיום בגלות כמו שהיה בנס חנוכה (שבת כא): על ידי פך השמן שהיה מונח בחותמו של כהן גדול פירוש שהכהן גדול היה משומרי הברית על ידי טהרת מחשבות. וזה גם כן הרמז (פסוק יד) ותשב בפתח העינים. רמז לשכינה הקדושה שורה בצדיק שיש לו טהרת המחשבות על ידי שמירת עינים כמו שכתוב (פסוק כא) איה הקדשה היא בעינים. הקדושה היא בעינים ששומר עיניו מראות ברע, ועל ידו יש לנו קיום בגלות: (תפארת שלמה מועדים חנוכה)

אמרינן בהודאה, מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים, ושמא תאמר מהיכן לקחו החשמונאים כח ועוז לצאת למלחמה במסירות נפש מעטים וחלשים כנגד רבים וגבורים, על זה ממשיך ואומר וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך, והכוונה בשלש לשונות אלו על מצות מילה שהיא שורש ענין מסירות נפש שיש בישראל, והיינו דקאמר וטמאים ביד טהורים, וידוע ששורש הטהרה נובע ממצות מילה וכן אמרו חז"ל (שמו"ר פכ"ג) המילה מעידה עלינו שאנו טהורים, ורשעים ביד צדיקים איתא בזוה"ק (ויחי דף רטז) מאי טעמא אקרון צדיקים בגין דאתגזרו בברית מילה, וזדים ביד עוסקי תורתך כי בכח מצות מילה זוכים להשגת התורה כאמרם ז"ל (שמו"ר פ"ל) אפילו חכם שבמלכותך וזקן בן מאה שנה אינו יכול ללמוד תורתך אם אינו מל והיינו שבכח מצות מילה נתאזרו במסירות נפש להלחם עם היוונים והיא שעמדה להם שזכו לתשועה גדולה ופורקן כהיום הזה: (ברך משה)

חז"ל הגידו במדרשיהם אשר עיקר מגמת מלכות יון בהתחלה היה לבטל מישראל ג' מצות חדש מילה שבת, וכבר כתבנו לעיל טעם לזה מה היה כוונתם, וכעת אומר לך מה שכתב הרב הגדול מורינו הרב חיד"א זללה"ה דטעמם היה דעל ידי ג' מצות אלו ניכר שישראל נקראים בניס, מצות שבת מוכיח שישראל נקראים בניס, דהנה גוי ששבת חייב מיתה והטעם משום דמשתמש בשרביטו של מלך השם יתברך שבת מכל מלאכתו ביום הזה על כן ויברך אותו ויקדשהו נקרא קדש ליי, והמשתמש בשרביטו של מלך חייב מיתה וישראל שומרים את השבת משום דנקראים בניס והש"י למו אב, מילה אות ברית קדש אמרו בתיקוני זהר דאי נטרין ברית אקרון בניס, קביעות החדש מורה שנקראים בניס דהרי הש"י בעצמו כביכול שומר הקביעות שקובעין הבנים אתם אפילו שוגגין אתם אפי' מזידין, (והוא ע"ד האמור בזהר, דוד ברי אפי' במאנין דילי לא אשתמש רק במאנין דילך) וכתב עוד הרב הנ"ל דבזה מתורצת הקושיא שהקשו רבותינו הקודמים על מה ככה עשו בית דינו של חשמונאי לקבוע המועד ח' ימים הלא לנו היה הנס רק ז' ימים, אבל הוא כי רצו שיהיו נרמזין בימי הישועות הללו כל הג' מצות שרצו היונים לבטל, והוא דהנה יש בימים הללו ראש חודש ושבת, וקבעו שמונת ימים לרמז על מצות מילה שניתנה לשמונת ימים ובזה תירץ גם כן מה שהקשו למה לא תקנו ספיקא דיומא לגליות לימי חנוכה משום דאז היתה נפסדת הכוונה שכוונו לרמז דוקא ח' ימים ע"כ תוכן דבריו, הנה לדרך זה יאיר לנו נתיב להבין אומרו בכאן ואח"כ באו בניך, רצה לומר בניך הם בני בחוניך נשאר על עמדם בתואר בניס ואגב יתורץ בזה אומרו וקבעו שמנת ימי חנוכה דקשה מניינא למה לי גם אומרו ימי חנוכה אלו תיבת אלו אין לו ביאור, ואי"ה נדבר מזה בענינים שונים ולפי דברינו הנ"ל יתכן שפיר כמין חומר היונים רצו לבטל מישראל אלו הג' מצות בכדי שלא יהיה להם תואר בניס הנה בעת הישועה אמר ואח"כ באו בניך נשאר על עמדם בתואר בניס ואמר לבעבור זה קבעו שמנת ימי חנוכה אלו שמנת דייקא בכדי לרמז מצות מילה ואלו דייקא שיש באלה הימים שבת וראש חודש: (בני יששכר)

הטעם שגזרו היוונים על חודש מילה שבת ראשי תיבות חמש

כתב הרב הגדול מו' חיד"א זללה"ה, הטעם שרצו היוונים דוקא לבטל ג' מצות אלו, דהנה על ידי מצות מילה נעשה איש הישראלי מרכבה לשכינה, שבת מבואר בתקונים (שמות לא) לעשות את השבת לדורותם. לדירתם, כביכול השכינה קובעת דירה ביניהם, קידוש החדש (סנהדרין נח): אלמלא לא זכו ישראל להקביל פני אביהם שבשמים אלא פעם בחדש דים, גם אמרו רז"ל (דברים רבה) דמלאכי השרת שואלין להקדוש ברוך הוא אימתי קביעות החדש והוא יתברך שמו אומר להם אני ואתם נלך ונשאל לבית דין שלמטה, הרי דבא השי"י לישראל על ידי קידוש החדש, והנך רואה אשר שלש מצות הללו המה בסגולה לקבוע השראת השכינה, והנה יוסף הוא היה הראשון לגלות וידע אשר יצטרכו כל ישראל לבא אחריו לשם ולהשתעבד במצרים ורצה לקבוע שם השראת השכינה שתהיה עמהם כל ימי גלותם הנה נזדרז הוא בדבריו לקבוע הג' מצות הנ"ל והוא שרמו בתורה חמ"ש את ארץ מצרים כנ"ל וכו' עכ"ד הרה"ג הגדולה נ"ע וממילא רווחא לן שמעתתא לבעבור זה מה נכבד הדבר קביעות ימי חנוכה בסדר מקץ דייקא דמבואר בה השתדלות יוסף להשראת השכינה על ידי ג' מצות חדש שבת מילה, ראשי תיבות וחמש: (בני יששכר מאמר חדש כסלו)

אלו הג' מצות הנהיג יוסף במצרים, כרשי"י על הפסוק אשר יאמר לכם תעשו. שצוה להם למול, ובמדרש (ב"ר צב) ששמר יוסף שבת, וחודש מרומז בפסוק כי נחש ינחש. ופירש בביאור על התרגום יונתן בשם הפסיקתא שהיה יודע במזלות, וחדשי השנה הוא על פי הילוך הלבנה והמזלות: (שם ישראל)

חודש מילה שבת, כי בזכות שלש אלו נגאלו ישראל ממצרים כמו שלמדו רז"ל מפסוק ואראך מתבוססת בדמך בשני דמים דם פסח ודם מילה, הרי שקדמה מצות מילה לגאולתם, וכן מצות החדש כנראה מהקדמת ציווי החודש הוה לצאתם מארץ מצרים, וכן מצות השבת ששמרו במצרים לבקשת משה מפרעה כדאיתא במדרש שמשה בקש מפרעה במצרים שיתן להם לשבות ביום השבת, ודורשי רשומות דרשו ר"ת וחמש את ארץ מצרים והיה האכל לפקדון. חמש. ר"ת חודש מילה שבת, זכות שלש אלה שהיה בידם במצרים היה להם שומר לפדיון להגאל בזכותם בסוד אמרו וחמשים עלו בני ישראל ממצרים שבזכות שלש אלה שסימנם חמש עלו בני ישראל: (מאורי יצחק)

וחמש את ארץ מצרים. חמש הוא הר"ת של חודש מילה שבת, בשם אדמו"ר מרן זי"ע, שאלו השלשה הם החילוק שיש בין העכו"ם לישראל, וזה רצו היוונים לבטל מישראל שלא יהיה הפרש והבדל ביניהם, חודש הוא מה שישראל אין מונין אלא ללבנה והם מוניים לחמה ומילה הוא גם כן רק לישראל וכמו כן שבת שגוי ששבת חייב מיתה, ועל זה מסרו החשמונאים כל נפשם ולכן גמר חתימה של ראש השנה ויום הכפורים הוא בחנוכה, שעיקר המשפט הוא רק בשביל שהקדוש ברוך הוא נקרא אלקי ישראל, וזהו מאמר הכתוב משפט לאלקי יעקב, שהמשפט הוא מדוע זכו ישראל כל כך שהקדוש ברוך הוא מייחס שמו עליהם ולכן הגמר הוא בחנוכה שאז על ידי המסירות נפש בשביל כבודו יתברך הראו לכל כי הם ראויים לזה ולכן אז נגמר החתימה לטובה: (בית אברהם שבת חנוכה תרצ"ג)

מגזירת היוונים, כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק באלקי ישראל, ביארתי הלשון שאין לכם חלק וכו' כי על ידי הג' דברים אלו נודע חשיבות ישראל שהמה שותפים עמו במעשי בראשית וחלק עולמו ליראיו, כי חודש נודע מה שאמרו (בירושלמי נדרים פ"ו) אקרא לאלקים עליון וגוי' (תהלים נז) נמלכו בית דין לעבר השנה בתוליה חוזרין, ושבת מורה על חידוש העולם ואמרו רז"ל כל האומר ויכולו בערב שבת כאילו נעשה שותף וכו' (ועיין באוה"ח פ' בראשית ב בפסוק ויברך אלקים). כי באמצעות שישראל שומרין השבת מקיימין העולם לעמוד על ששה ימים כי הבריא לא היה רק על ששת ימים ובכל שבת נותנין כח שיעמוד להלאה עוד ו' ימים ומילה מורה כי גדולים מעשה צדיקים כמדרש (תנחומא תזריע) שהשיב להמין ששאל אם אין אלקיכם חפץ בערלה למה אינו נולד מהול והשיב כי השי"י חפץ במעשה בשר ודם (וכפ"ק דכתובות ה.) והמה מושלים על הטבע, וזה שאמרו שאין לכם חלק וכו' שאינם שותפים עמו, וזה שאמרו קרן השור, כי בחטא העגל טעו שצריכין לאמצעי כמו שכתב הכוזרי (מאמר ראשון אות צז) ובאמת ישראל המה קרובים להשי"י כנ"ל ואין צריכים לאמצעי: (שם ישראל)

גזירת היוונים היתה לבטל מהם כתוב דעשה דוחה לא תעשה אשר מצינו בג' אלו שבת חדש ומילה, כי מחללין השבת לעשות החודש ומילה דוחה שבת וקרבת דוחה שבת, ואם אין עשה דוחה לא תעשה אם כן לא מהני תשובה על חטא העגל כמ"ש (ביומא פו): גדולה תשובה שדוחה לא תעשה שבתורה, וזהו כתבו על קרן השור אין לכם חלק באל' ישראל: (שם ישראל)

כתב הרמ"א (תר"ע ס"ב) יש אומרים שיש לאכול גבינה בחנוכה, לפי שהנס נעשה בחלב שהאכילה יהודית את האויב, ונראה לי בס"ד לרמוז טעם בחלב לשלשה מצות שגזרו לבטלם שהם חודש שבת מילה ומסרו ישראל עצמן עליהם, דאות ח' דחלב הוא אות ראשונה של חודש ואות ב' דחלב הוא אות שנית של שבת ואות ל' דחלב הוא אות שלישי של מילה: (אדרת יעקב)

היו שותפים במצוות המילה
ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים
שהבריות נעשים בחדרי ניתוח,
עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח
ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלצכם, אמן.

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאניס ז"ל הולצמן

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814

ניתן לתרום בנדירים פלוס על שם ברית אבות